SHANTI-juni 2018 nummer 6, Erkenningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING

Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en
algemene broederschap door vergelijkende
studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent. Email: marcel.eeckman@telenet.be

KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke.

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
- **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
- **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht.
Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing
maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.
Meer info op **www.theosofiegent.be en https://www.ts-belgium.be/nl/**

Maandagen	juni 2018
04/06	Cursus Theosofie.: De levens- en vitale krachten – Kundalini. Van Osta Sabine
11/06	Stenenregens: H.p. Blavatsky en David Pratt.
18/06	Lezing: Wie zijn de Goden en de beschermengelen?
25/06	Boekbespreking: 'Het Goddelijk Plan'. Barborka deel 1.

In dit nummer

Graancirkels deel 2 – David Pratt 2

Graancirkels en hun boodschap. Deel 2

David Pratt

6 Ooggetuigenverslagen

Er zijn veel meldingen oven lichtbollen, of er worden schijven of lichtzuilen gesignaleerd boven velden, waar nadien graancirkels verschijnen. Ballen van licht, meestal variërend van eivorm tot voetbalgrootte, worden vaak waargenomen boven graancirkels die al aanwezig zijn, soms heen en weer bewegend alsof ze de formatie inspecteren. In een videoband die overdag is gemaakt, duikt een havik recht naar beneden in de richting van een vrij ondoorzichtige lichtbol, om vervolgens op het laatste moment weg te buigen wanneer hij zich realiseert dat het licht niet eetbaar is. Militaire jets en helikopters die lichtbollen opmerkten probeerden die te onderscheppen, waarop de lichtbollen begonnen met hun jagers te spelen, soms knipperend aan en uit om dan terug achter het vliegtuig te verschijnen en beginnen ze na te jagen.

Er zijn ook tientallen verhalen over een trillend klankgeluid vooraleer graancirkels zich vormen, en andere rapporten vermelden de plotselinge afwezigheid van het gebruikelijke vroege ochtendgezang van vogels en insecten. In juli 1989 nam een BBC-ploeg een trillend geluid op met een frequentie van 5,2 kHz in een graancirkel. Andere geluiden die erbinnen werden gehoord zijn onder meer gezoem, neuriën, sissen en hoog gefluit.

In de loop der jaren hebben ongeveer 70 mensen verklaart dat ze getuige waren van de vorming van een graancirkel. In bijna alle gevallen werden alleen eenvoudige graancirkels gevormd; vrijwel niemand is getuige geweest van het verschijnen van een zeer geavanceerde afbeelding. De meeste ooggetuigen spreken van een zeer krachtige maar gelokaliseerde kracht, zoals een wind die het veld raakt en het gewas uiterst snel laat ronddraaien, binnen ongeveer 10 tot 20 seconden, meestal in de vroege ochtend of vroege avond.

In 1931, in Essex, in het Verenigd Koninkrijk, waren een jongen en een landbouwer getuige van een graancirkel, gevormd in een kwestie van seconden. De boer schreef het toe aan de 'Devil's twist', een soort wervelwind die verantwoordelijk was voor soortgelijke manifestaties in die streek sinds ten minste 1830. (Silva, 2002, blz. 4).
In juli 1934 staarde een vrouw over een korenveld toen ze een vuurachtig knettergeluid hoorde en een wervelwind zag in het midden van het veld, die stengels, zaden en stof ongeveer 100 voet (30,48 m) de lucht in spoot (Corliss, 1994, blz. 270). Ze vond een perfecte cirkel van afgeplatte maïs, warm aanvoelend, de plantenstelen werden verweven of zelfs gevlochten. Dezelfde wervelwind creëerde een tweede cirkel van ongeveer vier meter diameter in de hoek van hetzelfde veld. Het vlechten of weven van geplat gewas wordt ook waargenomen in de moderne graancirkels.

Op een avond in juli 1981 in Wiltshire was Ray Barnes getuige van een golf of lijn die door de koppen van graangewas bewoog. Na in een boog over het veld te hebben gereisd, zakte de lijn naar de grond en beschreef in een enkele klokgewijze beweging een cirkel van 75 voet (22,86 m) en dit in ongeveer vier seconden, vergezeld van een sissend geluid. Het gewas daalde netjes neer alsof het door een reusachtige vlasmaaier was gesneden en de planten veerden absoluut niet terug. (Corliss, blz. 268; Pringle, 1999, blz. 6).

In de zomer van 1983 reed een man uit Wiltshire, Melvyn Bell, op een paard aan de noordrand van de vlakte van Salisbury, toen hij waanzinnige activiteit zag een 60 meter voor hem in een tarweveld. Hij zag vervolgens een cirkel van 30 voet (9,144 m) voor zijn ogen plat werd gelegd. Hij hoorde geen geluid maar

zag stof, vuil en licht puin in de lucht draaien. Later beschreef hij de oorzaak van de cirkel als een 'stationaire wervelwind.' (Collins, 2009, blz. 116).

In juni 1989 zag een getuige een grote oranje lichtbol, ongeveer 9 a 12 m in diameter, afdalen in een tarweveld in Engeland. De bodem werd afgeplat toen de lichtbol het gewas en de grond raakte, en verdween een paar seconden later na een enkele stuiting. De volgende ochtend werd op dezelfde plek een geringde cirkel gevonden (Haselhoff, 2000, blz. 20).

Gary en Vivienne Tomlinson waren getuige van een cirkelvorming in Hambledon, Surrey, in mei 1990 (Pringle, 1999, blz. 3-5). Op een avond liepen ze langs een korenveld toen er een sterke wervelwind verscheen die eruitzag als een glinsterende mist en die een immens geluid maakte. Een sterke windvlaag duwde hen van de zijkant en van boven. Beiden voelden tintelingen en hun haar stond recht overeind. Plots veegde de wind beide van het pad het veld in. Binnen een paar seconden vormde zich een cirkel met een diameter van twee meter rondom hen en groeide vanuit het midden in een tegen de klok in draaiende spiraal naar buiten. De wervelwind splitste zich vervolgens in tweeën. De eerste zigzagde in de verte over de bovenkant van de tarwe terwijl de andere een tweede cirkel in de buurt vormde. Het leek op een transparante gloeiende buis die zich eindeloos in de lucht uitstrekte.

Miniatuur wervelwinden, kleine, glinsterende draaikolken ongeveer vier centimeter van elkaar verschenen ondertussen in de cirkel waarin ze stonden. Ze slingerden rond het gewas in kleine bundels naar de buitenrand, legden voorzichtig het koren neer en vergrootten de cirkel. De hele aflevering duurde ongeveer zeven minuten. Het paar voelde zich een week later nog lusteloos en misselijk en Vivienne leed aan geperforeerde oor trommels.

Twee formaties in West Overton, Wiltshire (juli 1993). De grote ring rond de T-splitsing verscheen het eerst. Vervolgens verscheen het lange pictogram en kreeg de volgende nacht een nieuwe cirkel. Getuigen die in de nacht om ongeveer 2 uur naar het veld kwamen kijken vooraleer de extra cirkel verscheen, bemerkten een witte mist zich langzaam voortbewegen over het veld. De volgende dag keerden de getuigen terug en zagen dat er een nieuwe cirkel was toegevoegd (bovenaan de foto). De nieuwe cirkel had in het midden staande tarwestengels, maar terwijl ze deze nieuwe toevoeging aan het onderzoeken waren, draaiden de planten in het centrum zich plotseling om zichzelf heen en vielen naar beneden. Er werd niets gehoord noch gezien om te verklaren wat dit veroorzaakte.

In de nacht van 7 juni 1999 zag een jonge Nederlander een klein, roze-wit licht in de lucht, het bewoog en leek tamelijk dichtbij. In slechts een paar seconden kreeg het een elliptische vorm en zweefde ongeveer drie meter boven de grond terwijl een zwak licht op een veld scheen. De omliggende lucht trilde en voelde heet. Toen vervaagde het licht langzaam en verdween. De man rende het veld in en ontdekte een nieuwe cirkel van geplat gewas. Hij merkte dat de grond, het gewas en lucht warm aanvoelde. Nog geen week later verscheen een tweede formatie niet ver van de eerste. Deze keer werd een korte flits van helderwit, enigszins blauwachtig licht gezien, dat leek te ontstaan vanuit een enkel punt boven het veld. Bij inspectie werd een andere cirkel gevonden, die ook warm aanvoelde. (Haselhoff, blz. 72).

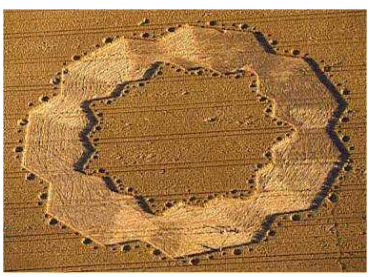

Tawsmead Copse, Alton Priors, Wiltshire, 9 augustus 1998. Twee vrouwen zagen een lichtkracht over het veld rollen waar de volgende ochtend een graancirkel werd gevonden. Vier onafhankelijke getuigen, vanuit een ander uitkijkpost, zagen een licht in drieën splitsen en zich door het veld bewegen; in het maanlicht konden ze in het veld een vorm zien verschijnen (Thomas, blz. 71).

In april 1991 hoorde een man een hoog zoemend geluid en zag een stilstaand, zilveren klokvormig 'vaartuig' die een wervelend spiraalvormig aura-achtig licht in een veld projecteerde en vormde een graancirkel van 29 voet (8,84 m). De gebeurtenis vond plaats op klaarlichte dag en was in een paar seconden voorbij.

In juni 1996, geïntrigeerd door een zoemend geluid ging een echtpaar rond middernacht uit hun huis en bemerkten gekleurde wervelende lichten in de pikdonkere hemel boven het East Field (Alton Barnes). 20 minuten later klonterden de lichten samen in een voorwerp waaruit een straal wit licht op het veld afdaalde. Vijf uur later werd het DNA -symbool ontdekt. Een 198 meter lange 'DNA'-formatie (Silva, blz. 140).

Alton Barnes, Wiltshire, 17 juni 1996. In 1966, niet ver van de witte kliffen van Dover, zag een man een 'doorschijnende glazen buis' vanuit de lucht neerdalen. Terwijl de regen zichtbaar van het oppervlak afdroop, en het nabije vee als aan de grond genageld stond door luide sissende geluiden, vormde de buis een cirkel in het gras.

In augustus 2001 in Nederland zagen Nancy Talbott en Robert van den Broeke een serie van drie buizen met briljant wit licht, een 20-tal cm tot een 30-tal cm in diameter, die binnen ongeveer zes seconden naar de grond flitsten in een bonenveld, een stomend ovaal achterlatend met een gevormd T-aanhangsel. (Silva, pp. 138-9).

Op 11 augustus 1996 kwam een man naar voren met een video waarvan hij beweerde dat hij die ochtend had gefilmd tijdens een oogstwacht bij Oliver's Castle, (een fort in Wiltshire). Het vertoonde een sneeuwvlokontwerp dat zich vormde terwijl bollen licht erboven cirkelden. De beelden veroorzaakten bittere controverse onder graancirkelonderzoekers. Een groep houdt vol dat het ontwerp van het gewas door de mens is gemaakt en de video nep was en beweert een bekentenis te hebben gekregen van de persoon die het heeft gemaakt, terwijl anderen nog steeds denken dat beide echt zijn (Andrews, 2003, pp. 139-43; Thomas, blz. 60-1). Wat de werkelijke status ook is, de video is op zijn minst een goede weergave van wat vele getuigen hebben beschreven.

7. Afwijkende effecten

Er zijn talloze meldingen van stukgelopen elektronische en mechanische apparatuur in graancirkels. Camera's werken vaak niet goed, en zelfs wanneer ze werken, kunnen de resultaten overbelicht, weggevaagd, uitgesmeerd of helemaal zwart zijn. Videoapparatuur is ook erg kwetsbaar en pakt vaak ernstige interferentie op. Het leeglopen van de batterij is vrij gebruikelijk en zelfs verse stroombronnen kunnen stukgaan. Mobiele telefoons werken vaak niet binnen een gewasformatie, maar werken soms weer perfect als ze buiten de graancirkel gaan.

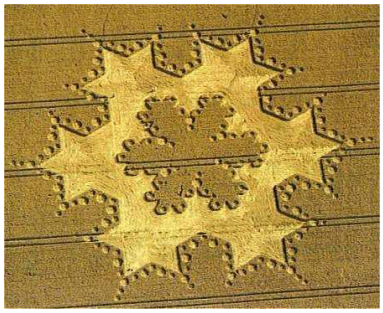

Tijdens het kruisen van de Milk Hill Koch fractal (zie foto) kreeg een maaidorser kortsluiting. In Warminster viel het gehele elektrische systeem van een tractor uit op het moment dat het de omtrek van een graancirkel kruiste, maar kwam terug tot leven toen het uit de cirkel werd gesleept. Bij een ander incident werd een tractor gegrepen door statische elektrische ontladingen die als vonken over de romp van het voertuig scheen. De volgende dag verscheen er een graancirkel op dezelfde plek in het veld. Boeren maakten ook melding over perfect goede zware banden die leeglopen in de graancirkels

De ochtend na het verschijnen van het 'Beltane wiel' (Beltane staat in het teken van bloei en bevruchting. Voor licht en leven.), bracht de BBC een radio-interview uit in het symbool, maar de klankband versnelde zo hard dat hij stil viel. Toen het interview 50 meter buiten de formatie werd voortgezet, werkte de apparatuur weer normaal. Het experiment werd vervolgens binnen de formatie herhaald, maar de technische problemen keerden terug. Later op de dag arriveerde een bemanning van ITV Bristol Televisie, maar hun geluidssysteem bleek later zo verstoord te zijn dat het grootste deel van de opname die avond niet kon worden uitgezonden.

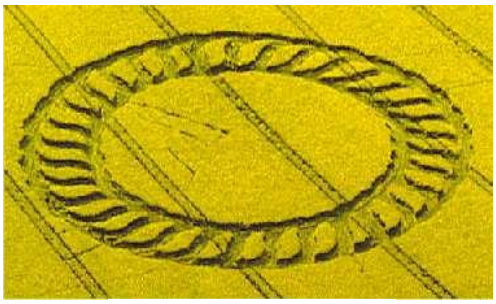

Beltane Wiel

Magnetische kompassen gedragen zich vaak onregelmatig, zowel binnen de formaties van de gewassen als wanneer ze er direct over vliegen. Getuigen melden soms storingen op televisie, gsm, rookalarm en onderbreking in veiligheidsapparatuur tijdens nachten waarop zich een graancirkel vormt.

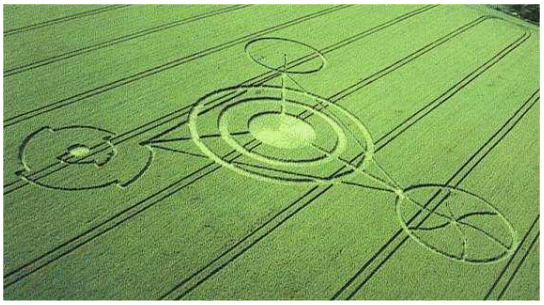

Tetrahedron (regelmatig viervlak)

De nacht voor de verschijning van de Tetrahedron in 1991 aan het Barbury-kasteel ondervonden bewoners in het nabijgelegen dorp Broughton een stroomuitval en veel inwoners meldden vliegende ballen van gekleurd licht boven het veld samen met een laag rommelend geluid waar de formatie later verscheen.

Uurwerken en klokken kunnen in graancirkels snel of langzaam lopen. Sommige schrijvers zien dit als bewijs dat de tijd zelf vertraagd is of versneld en hebben graancirkels gekoppeld aan buiging van tijd en ruimte! Bepaalde fotografische vervormingen zijn toegeschreven aan dezelfde vermeende oorzaken. Het is vrij goed denkbaar dat afwijkende energieën en atmosferische omstandigheden het gedrag van uurwerken, klokken, camera's en ook licht kunnen beïnvloeden. Maar verwrongen begrippen als 'gebogen' ruimte en tijd zijn eenvoudigweg wiskundige abstracties en verklaren niets. Er is ook een geval waarbij een slinger met een onbekende kracht 15 tót 20 graden uit de verticale lijn in het midden van een gewasformatie wordt getrokken.

De effecten van graancirkels op mensen lopen sterk uiteen. Veel mensen ervaren een verhoogd bewustzijn, opgetogenheid en een gevoel van vrede en welzijn in gewasformaties, en er zijn ook veel meldingen van genezing. Maar in bepaalde formaties ervaren sommige mensen misselijkheid, hoofdpijn, duizeligheid, desoriëntatie, abnormale menopauzebloedingen, gebrek aan mentale helderheid en overmatige vermoeidheid. Echter, zowel positieve als negatieve effecten zijn ook ervaren in door de mens gemaakte formaties. Het onderscheiden van subjectieve, psychosomatische factoren van mogelijke objectieve factoren (gaande van residuen van bestrijdingsmiddelen tot ongewone energieën) is niet eenvoudig. Gezien het feit dat subtielere, etherische energieën betrokken kunnen zijn bij de vorming van graancirkels, is het vermeldenswaard dat de door Wilhelm Reich ontdekte orgone energie over het algemeen gezond bevonden was maar nadelige effecten had in buitensporige concentraties (Collins, 2009). Orgone energie is een subtiele vorm van elektrische energie, en op zeer hoge frequenties wordt het wat Reich dodelijke orgone energie noemde.

Wilhelm Reich 1897 -1957

In tegenstelling tot mensen zijn dieren niet erg vatbaar voor indrukken, maar er zijn veel meldingen dat ze zich vreemd gedragen in of in de buurt van gewasformaties. Honden weigeren soms graancirkels binnen te gaan, anderen worden bang en nerveus of oncontroleerbaar in de formatie, en sommigen worden later ziek. Andere honden vertonen helemaal geen nadelige effecten. Voor de manifestatie van een graancirkel

in de buurt, is het bekend dat honden in de vroege ochtenduren onophoudelijk blaffen, en in een geval probeerde een herdershond een gat door een dikke houten deur te bijten.

Schapen proberen soms zo ver mogelijk weg te gaan van een veld waar later een gewasformatie verschijnt. Paarden weigeren de omtrek van graancirkels te doorkruisen of worden nerveus in de buurt. Er zijn groepen ganzen waargenomen die direct graancirkels vermijden en er zijn herten gezien die graancirkels vermeden daar ze hun paden blokkeerden. Vogels zijn ook geneigd om weg te blijven van echte graancirkels, ook al bieden de neergehaalde planten gemakkelijke toegang tot zaden.

8. Geometrie

Gerald Hawkins

Begin jaren negentig ontdekte astronoom Gerald Hawkins (overleden in 2003) dat de verhoudingen tussen de oppervlakte of diameters van de verschillende elementen, waaruit gewaspatronen bestaan, gegroepeerd zijn rond bepaalde hele getallen: 2, 4, 5, 7, 9, 11 en 12. Dit zijn de getallen die worden gebruikt om de diatonische ratio's te genereren die de relatieve frequentie van de witte toetsen van een pianotoetsenbord bepalen.* Gebaseerd op een analyse van de verhoudingen belichaamd in 25 graancirkels, berekende hij dat er een kans van 1 op 400.000 is dat zij toevallig was ontstaan. Afgezien van vogelgeluiden en het gezang van een walvis komen diatonische verhoudingen niet voor in de natuur. Hawkins concludeerde dat bijgewassenontwerpen het opmerkelijke wiskundige vermogen van hun makers aantoonden. Hij schreef aan Doug en Dave om hen te vragen waarom ze de diatonische verhoudingen hadden gebruikt - maar ontving nooit een antwoord! (Zie Haselhoff, 2000, pp. 57-61, 139-40; Silva, 2002, pp. 193-200.)

* Beginnend met de middelste C op de piano, de frequentie van elke daaropvolgende witte noot van de toonladder verhoogt volgens de volgende verhoudingen: C 1, D 9/8, E 5/4, F 4/3, G 3/2, A 5/3, B 15/8, C '2. De verhouding is r = 2n/12, waarbij n een getal tussen 0 en 12 is. De verhoudingen in de toonschaal van de witte klank treden op als n 0, 2, 4, 5 is, 7, 9, 11 en 12, terwijl de nummers 1, 3, 6, 8 en 10 de diatonische verhoudingen van de zwarte toon genereren.

Hawkins ontdekte dat de verschillende verhoudingen konden worden uitgedrukt in de vorm van vier wiskundige stellingen gebaseerd op de principes van de euclidische meetkunde, hoewel ze niet te vinden zijn in het eigen werk van Euclides. Hij ontdekte ook een vijfde, meer algemene stelling, waaruit de andere vier konden worden afgeleid. Hij daagde de lezers van Science News en The Mathematics Teacher uit om met zijn niet-gepubliceerde stelling op te komen met enkel de vier varianten, maar niemand slaagde erin.

In juli 1995 verscheen een versie van de stelling, gecodeerd in de graancirkel van de Litchfield 'Torque'. De vijfde stelling heeft betrekking op concentrische cirkels die de zijden van een driehoek raken, en naarmate de driehoek van vorm verandert, genereert deze de speciale de geometrische verhoudingen van de graancirkels.

De vijf stellingen van Hawkins: 1. raaklijnstelling, 2. driehoek stelling, 3. vierkante stelling, 4. zeshoekentelling, 5. algemene stelling, waarbij uitzettende en samentrekkende concentrische cirkels alle diatonische verhoudingen geven.

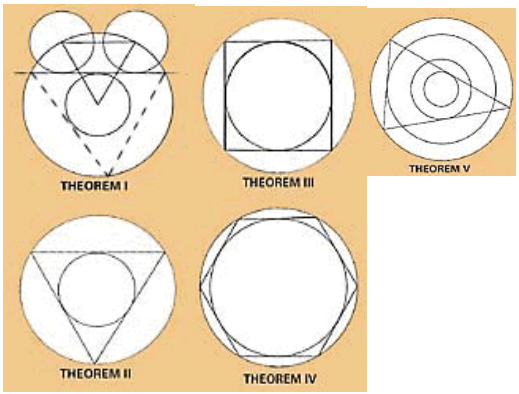

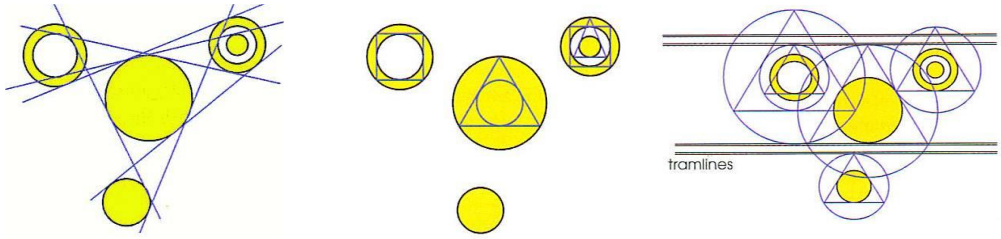

Fig. 8.2 De posities en afmetingen van alle elementen van deze gewasformatie (Oud-Beijerland, Nederland, 1998) zijn harmonieus gerelateerd aan elkaar en/of aan de dubbele zijlijnen, in overeenstemming met de stellingen van Hawkins. De afgeplatte oogst is geel gekleurd. (Janssen, 2004, pp. 83-4; (Haselhoff, pp. 61-3)

De volgende reconstructies illustreren de zeer complexe geometrie belichaamd in vele moderne gewasformaties. (Klik hier voor meer voorbeelden.)

Het 'Web' van 1994 (foto hiernaast) is gebaseerd op vijfvoudige geometrie. Twee pentagrammen passen perfect in de formatie. (Jansen, pp. 77-80)

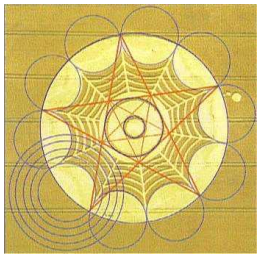

Melick, 18 juli 1997. Drievoudige, viervoudige, vijfvoudige en zesvoudige geometrie zijn verborgen tussen de centrale cirkel en de drie opeenvolgende ringen (Janssen, pp. 22-3; Haselhoff, pp. 64-7).

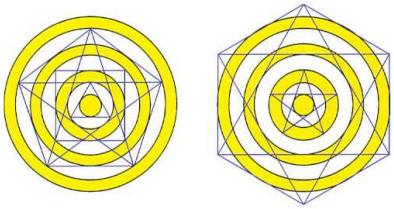

Zonnebloem, Woodborough Hill, Wiltshire, 13 augustus 2000, gemaakt van 308 driehoeken van staand gewas. Het is 73 meter breed en bestaat uit 44 spiralen op basis van de Griekse letter pi (ϕ) of de gulden snede (verhouding 1: 1.618), een spiraal die moeilijk te tekenen is, zelfs op papier (Silva, blz. 111). De gulden snede is een verhouding die overal in het dieren- en plantenrijk te vinden is.

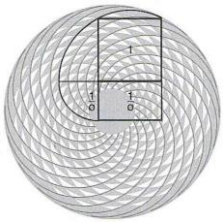

Als de aanleg van de geplatte planten in een gewasformatie nauwkeurig wordt onderzocht, zijn de paden van gewas, vaak onder de algemene aanleg te vinden en ongeveer een voetbreed (0;3048 m). Ze neigen naar een andere stroomrichting en zien eruit als bouwkundige lijnen. Het is duidelijk dat de lijnen door een of andere intelligentie zijn geplaatst, maar dit betekent niet automatisch dat de patronen zijn gemaakt door mensen met mechanische werktuigen. Het is interessant om op te merken dat de richtlijnen die nodig zijn om gewaspatronen op papier af te beelden, door gebieden gaan in velden waar stilstaand gewas zal staan. Deze delen van de bouwkundige lijnen kunnen op papier worden uitgegomd, maar niet in het gewas zelf.

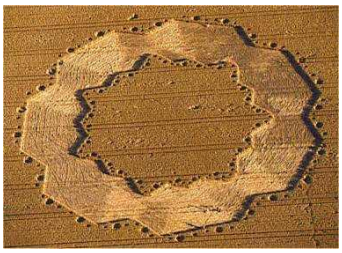

Een van de eerste graancirkels op basis van zevenvoudige geometrie verscheen op 9 augustus 1998 in Tawsmead Copse bij Alton Barnes in Wiltshir. De witte lijnen in het diagram links vertegenwoordigen de constructielijnen in de eigenlijke formatie. Het diagram aan de rechterkant toont dezelfde formatie, maar met alle heptagrammen en heptagons die nodig zijn om het te reconstrueren. Met andere woorden, slechts twee van de vele heptagrammen en heptagons waren aanwezig in het uiteindelijke ontwerp (Janssen, pp. 66-72).

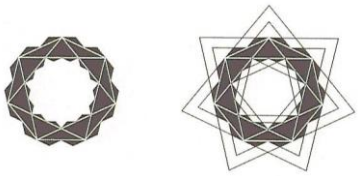

Links: De 'dolfijnen', Barbury Castle, Wiltshire, 23 juli 1999. Rechts: laatste fase in de reconstructie van deze formatie door Bert Janssen (p. 47-9). Twee driehoeken zijn absoluut noodzakelijk om de halvemanen uit te lijnen en te construeren, maar beide ontbreken in het definitieve ontwerp.

Links: East Field, dicht bij Alton Barnes, Wiltshire, 3 juni 2007. Rechts: Milk Hill, Alton Barnes, 7 juni 2007. In een gedetailleerde analyse laat Bert Janssen zien dat deze twee formaties perfect over elkaar heen gelegd kunnen worden, en dat het resulterende ontwerp alles belichaamt, van een drievoudige tot negenvoudige geometrie, samen met de kwadratuur van de cirkel (zie sectie 12). De diagrammen met de drievoudige, zevenvoudige en negenvoudige geometrie worden hieronder weergegeven.

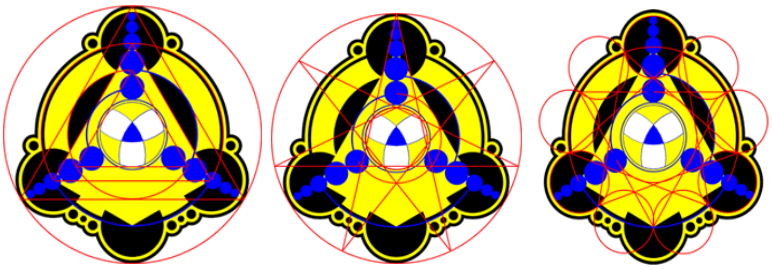

9. bedriegers en ontkrachters.

Over het algemeen heeft de massamedia het publiek misleid en verkeerd geïnformeerd met hun negatieve en vooringenomen verslag over het graancirkel fenomeen. De nadruk lag op dramatische verhalen over bedriegers in plaats van serieus onderzoek. Graancirkelonderzoekers werden er soms toe aangezet nepcirkels te bezoeken en toen sommigen in de val liepen om ondoordacht de formatie als authentiek te verklaren, was dit om het hele fenomeen belachelijk te maken.

Onderzoeker Eltjo Haselhoff werd ooit geïnterviewd in een graancirkel. Een deel van het interview ging als volgt:

Vraag: Is dit een eenvoudig natuurlijk verschijnsel, denk je?

Antwoord: Niet waarschijnlijk. Het ontwerp is te complex en in tegenstelling tot al het andere dat we in de natuur zien.

Vraag: Zou het door de mens gemaakt kunnen zijn?

Antwoord: Natuurlijk.

Haselhoff vermeed zorgvuldig iets absoluuts te zeggen over de authenticiteit van de formatie. Aan het einde van het interview kwamen de drie mannen die de formatie hadden gemaakt in samenwerking met de landeigenaar en Haselhoff feliciteerde hen met hun inspanningen. Dit was niet het scenario dat de programmamakers in gedachten hadden, dus het interview werd bewerkt voordat de documentaire werd uitgezonden, zodat het leek dat Haselhoff precies het tegenovergestelde zei van wat hij in werkelijkheid had gezegd.

Vraag: Zou het door de mens gemaakt kunnen zijn?

Antwoord: Niet waarschijnlijk. Het ontwerp is te complex en in tegenstelling tot al het andere dat we in de natuur zien.

Sommige sceptici over graancirkels namen zelfs hun toevlucht tot sabotage. Bij een graancirkel werd ijzervijlsel gestrooid op de afgeplatte plantenstelen, waarna de uitgevoerde chemische analyses van de planten en de bodem belachelijk werd gemaakt. Dergelijke wanhopige en gewetenloze tactieken zijn misschien een teken van hoe onzeker sommige ontkrachters zich voelen. Er zijn ook gevallen waarin onheil stichters gaten toevoegden aan formaties, die waarschijnlijk authentiek waren, om ze te laten lijken als door de mens gemaakt.

Een bewakingsoperatie bij een graancirkel, genaamd ‘Operation Blackbird’ werd in juli 1990 uitgevoerd nabij Bratton Castle, georganiseerd door Colin Andrews en Pat Delgado. Plaats waar reeds veel graancirkels waren verschenen. Het land is eigendom van het Britse ministerie van Defensie en twee legerofficieren met geavanceerde technologische camera's hebben de operatie bijgestaan.

Op de tweede avond ontving Andrews een telefoontje met de melding dat een complex gewasformatie was verschenen en op film was vastgelegd. Nog voordat hij de formatie had bekeken, verkondigde hij onverstandig aan de media dat de formatie authentiek was. Bij inspectie bleek het echter een pover

gemaakte nep te zijn; er was zelfs een horoscoop spelbord en een houten kruis in het midden van de hoofdcirkel gelaten, vermoedelijk om een vinger te wijzen naar de New age beweging.

Bewijs werd later ontdekt dat het Britse ministerie van Defensie de opdracht had gegeven om een neppatroon te creëren in een poging het fenomeen en de onderzoekers in diskrediet te brengen. Tien dagen nadat de nepformatie was gemaakt, verscheen er een echte graancirkel in het veld onder Bratton Castle, dit gebeurde in een wervelende beweging die minder dan 15 seconden duurde, maar de videoband werd later door onbekende personen uit een afgesloten doos verwijderd. (Andrews, 2003, blz. 131-6).

In de directe nasleep van de oplichterij van Doug en Dave in 1991, steeg het aantal nepformaties scherp. De volgende paar jaar verschenen talrijke zwakke imitaties van echte ontwerpen, waaronder smileys, obscene woorden, hangende figuren en een ejaculerende penis. Sindsdien hebben verschillende groepen grappenmakers meer indrukwekkende vaardigheden ontwikkeld bij het maken van graancirkels. Maar zelfs de betere pogingen door de mens gemaakt missen de complexiteit van aanleg. De vloeiende lagen waargenomen in de beste echte formaties. Bedriegers kunnen netjes zijn, maar missen meestal harmonieuze geometrische verhoudingen; zij hebben de neiging om de heilige geometrie die in veel graancirkels wordt gevonden, te verwerpen als toevallig en onbelangrijk.

Bedriegers zijn niet in staat de biofysische afwijkingen te reproduceren die worden aangetroffen in echte gewasformaties, zoals ononderbroken stengels met langwerpige knopen en explosieholten. Bijvoorbeeld in 2002, bij een graancirkel experiment, bleken drie studenten van het Massachusetts Institute of Technology niet in staat om plant- en bodemafwijkingen te reproduceren die door het BLT-team waren geïdentificeerd (bltresearch.com). Door de mens gemaakte formaties hebben allemaal in zekere mate druk van gewicht op het gewas wat leidt tot gebroken en beschadigde planten. In een echte formatie worden meestal de zaden niet uit de zaadkoppen geslagen en lijken de planten normaal te blijven groeien.

Een ander groot probleem is de hoeveelheid tijd die beschikbaar is om formaties te maken. Zelfs het tekenen van enkele van de meer complexe ontwerpen op papier vergt veel tijd en moeite. Het maken ervan in de velden zou uitgebreide metingen vereisen en landmeters schatten dat het enkele dagen zou duren om de meest geavanceerde patronen uit te zetten. Toch verschijnen gewasformaties normaal van de ene dag op de andere, en half afgewerkte of verlaten formaties zijn relatief weinig in aantal, hoewel de velden in Zuid-Engeland elke dag tijdens het graancirkelseizoen vanuit de lucht worden afgezocht.

'Triple Julia Set', Avebury Trusloe, Wiltshire, 29 juli 1996. 196 perfect gesorteerde cirkels spiraalsgewijs vanuit het midden en strekken zich uit tot een diameter van meer dan 1000 ft (304 m). De centra van overeenkomstige cirkels in elk van de drie armen met drie lijnen verwekken een reeks gelijkzijdige driehoeken, spiraalvormig, roterend en expanderen van het centrum naar buiten met ontzagwekkende precisie. Een Amerikaanse landmeetkundige onderneming verklaarde dat het drie tot vijf dagen zou duren om de Triple Julia Set tot deze nauwkeurigheid te markeren, twee dagen voor de berekeningstijd en nog eens drie dagen als hij 's nachts zou werken.

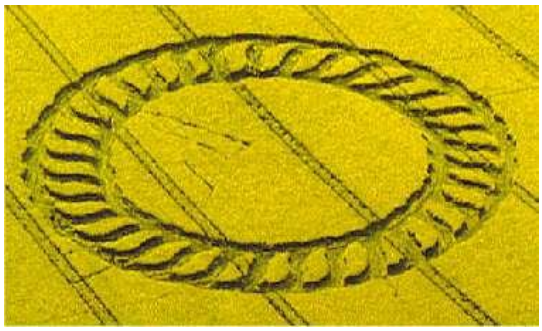

'Beltane wheel', koolzaad, Silbury Hill, Wiltshire, 14 mei 1998. Dit ontwerp met 33 vlammen verscheen tussen 3 en 5 uur 's ochtends. Het centrum ligt 20 voet (61 m) in ongestoord gewas.

Beweren dat je een graancirkel hebt gemaakt, is een stuk eenvoudiger dan er een te maken. Bedriegers hebben aanspraak gemaakt op zeer complexe authentieke formaties waar ze niets mee te maken hadden. Drie grappenmakers die zichzelf 'Team Satan/Circlemakers' noemden, beweerden bijvoorbeeld de Stonehenge Julia Set te hebben gemaakt. Bedriegers leveren zelden enig bewijs van hun veronderstelde heldendaden, en soms brengen ze hun beweringen in diskrediet door hun onwetendheid bloot te leggen over bepaalde kenmerken van de formaties die ze zogenaamd zouden hebben gemaakt.

Gemaakt door bedriegers: 'levensbloem', Alton Priors, 1997. Foute meting hebben een totale chaos veroorzaakt.

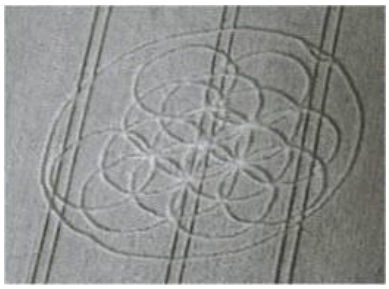

Sommige bedriegers bekenden dat er een echt paranormaal graancirkelfenomeen aan het werk was, naast hun valse en beweerden zelfs geïnspireerd te zijn door de echte cirkelvormende krachten. Sommigen van hen hebben abnormale geluiden en lichten ervaren in de velden. Bij een gelegenheid, toen een team terugging om een eerder gemaakte cirkel te controleren, ontdekten ze een nieuwe cirkel in hetzelfde veld en zagen ze een oranje lichtbal stralen uitzenden. Een andere groep was net begonnen met het maken van een gewasformatie toen twee bollen licht verschenen en ze het veld uit joegen. Toevoegingen aan bedrieglijke formaties resulteren soms in geometrische verhoudingen die men in echte formaties vindt.

In de zomer van 1991 hadden Terence Meaden en een team van Japanse wetenschappers een veld onder toezicht met elektronische apparatuur, waaronder radar, magnetometers, nachtzichtvideo en bewegingssensoren. Verduisterd door mist, verscheen er een kleine halterformatie, maar geen van de detectieapparatuur registreerde indringers. Een legerofficier gestationeerd in het oefenterrein van Salisbury Plain kwam ooit een graancirkel tegen in een actief mijnenveld.

In 1995, op het buitenverblijf van de componist Andrew Lloyd Webber in Kingsclere, verscheen een ster met vijf bloemblaadjes, ondanks dat het pand werd bemand door een 24-uurs beveiligingsteam. Op het uitgestrekte terrein uitgerust met sensoren en microfoons werd binnen enkele minuten een beducht onderzoeksteam aangetroffen op zoek naar het pictogram. Maar niemand werd betrapt toen het patroon werd ontworpen. Webber was op dat moment op vakantie en zijn beveiligingspersoneel belde hem om te vertellen wat er was gebeurd. Overtuigd dat alle graancirkels vervalsingen waren, was hij woedend en eiste te weten hoe de bedriegers waren binnengekomen. Toen hem werd verteld dat het leek alsof er geen bedriegers waren, barstte hij in tranen uit!

De prachtige gewasformatie die Andrew Lloyd Webber tot tranen toe bewoog, hoewel hij er nooit naar keek.

Complex ontwerp van halvemanen gebaseerd op achtvoudige geometrie, Ogbourne St. George, Wiltshire Downs, 15 juni 2003.

Net als bij de West Overton symbool, werden de planten ongewoon gelegd: in de middencirkel, een centrale spiraalvormige beweging naar buiten gedraaid in acht bewegingen, waarbij de stelen de grond nauwelijks raken; daartussen bleken de overgebleven planten voorzichtig ongeveer 20 graden van de rechtstaande te zijn geduwd. Het was alsof iemand eenvoudig zijn hand lichtjes over de jonge tarwe had geslagen. Naarmate de planten herstelden, groeiden ze in andere gedeelten langs verschillende knooppunten, waardoor een rimpeleffect ontstond dat niet leek op bedrog.

West Overton symbool

Het is opmerkelijk dat er betrekkelijk weinig bedriegers worden betrapt. Slechts een man is ooit vervolgd voor het maken van een graancirkel, omdat er gewoonlijk nooit voldoende bewijs van bedriegers wordt gevonden om een vervolging te rechtvaardigen. De man in kwestie kreeg in 2001 een boete van 140 Engelse pond nadat hij de fout had gemaakt om een kopie van zijn ontwerp te faxen naar een presentator van de Amerikaanse radiotalkshow vooraleer de graancirkel te maken. Sommige bedriegers krijgen vooraf toestemming van de boeren om hun gewaspatroon te maken en ze betalen hun een geldbedrag.

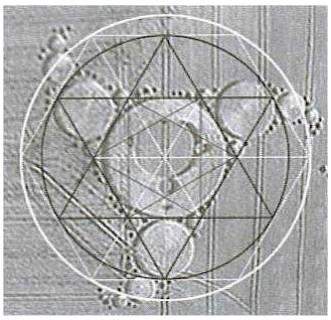

In 1998 betaalde de National Broadcasting Corporation (NBC) Team Satan om een graancirkel te maken in Nieuw-Zeeland. Het eindresultaat zag er indrukwekkend uit vanuit de lucht. Maar de formatie werd geoogst zodra het filmen stopte en geen enkele onderzoeker mocht de leg van het gewas onderzoeken. Foto's toonden een puinhoop van gebroken en verbrijzelde stengels; ze waren zo onthullend dat ze snel van het internet werden verwijderd. De afbeelding laat zien hoe het hele ontwerp er niet in slaagt om iets voor te stellen van de drie-zeshoekige geometrie. (Silva, blz. 92). De NBC-documentaire kon niet aantonen of zelfs maar vermelden dat de bedriegers kunstlicht hadden gebruikt, opgehangen aan twee kranen van 40 ton. Noch vermeldde het dat het hele ontwerp was uitgezet met palen en touwen voorafgaand aan het filmen. Zelfs dan duurde het meer dan vijf uren om het te ontwerpen, langer dan het aantal uren duisternis in de zomer.

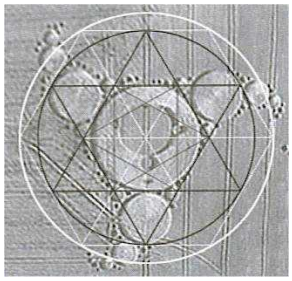

Het niveau van bedriegers fluctueert aanzienlijk. De laatste jaren lijkt het aantal te zijn toegenomen, vooral na het vrijgeven van verschillende films en documentaires over graancirkels in 2002. Ramingen door verschillende gewasonderzoekers over welk percentage tijdens graancirkelseizoenen bedrog zijn kan enorm variëren. Slechts een paar procent is vals en een paar procent is origineel! Bedriegers die beweren de formaties te hebben gemaakt, vormen meestal ongeveer 10% van de gemaakte symbolen tijdens een seizoen, maar het percentage formaties waar het bewezen kan worden dat ze door de mens zijn gemaakt op basis van betrouwbare feiten, is vaak veel kleiner. Ín 2004 is bekend dat 14% van de wereldwijde graancirkels door de mens zijn gemaakt. BL.Team.

Het is opmerkelijk dat Dr. L Levengood en zijn team biofysische anomalieën vonden, die niet kunnen worden verklaard door mechanisch afplatten, in ongeveer 90% bij de 300 gevonden formaties die ze hebben onderzocht, waaronder complexe symbolen en ook eenvoudige cirkels. Helaas is het onmogelijk om stalen te nemen van elke gewasformatie om te controleren op dergelijke afwijkingen, omdat dit zeer tijdrovend en extreem kostbaar proces is dat volgens strikte wetenschappelijke protocollen moet worden uitgevoerd.

West Kennett Long Barrow, Wiltshire, 10 augustus 2004. National Geographic TV heeft Team Satan ingehuurd om deze formatie te maken voor een andere documentaire die graancirkels ontkracht. documentary debunking

Drie mannen hadden vijf uur nodig om op klaarlichte dag de formatie te maken. De documentaire gaf echter de misleidende indruk dat het team het 's nachts had gemaakt. De beelden werden gemaakt onder grote schijnwerpers waarbij ze deden alsof ze het gewas in een bestaande graancirkel aan het platten waren. (bltresearch.com).

10. Menselijke interactie

In enkele gevallen lijken graancirkels te zijn verschenen in een directe reactie op de wensen van individuen of groepen van individuen, of door hen gemaakte opmerkingen. De krachten of intelligenties achter het fenomeen lijken er zich bewust van te zijn of zijn beïnvloed door wat bepaalde mensen zeggen en denken.

Op een nacht in 1988 vroeg Colin Andrews in stilte of een Keltisch kruis zo dicht mogelijk bij zijn huis, in Zuid-Engeland, kon verschijnen. De exacte formatie die hij had gevisualiseerd verscheen de volgende dag in het dichtstbijzijnde, niet geoogste veld, vier of vijf mijl van waar hij woonde. (Andrews, 2003, pp. 32-3).

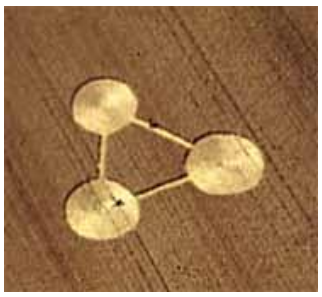

18 leden van' Het Centrum voor de Studie van Buitenaardse Intelligentie', het CSETI, in de Verenigde Staten voerden op 24 juli 1992 een buitenexperiment uit waarin ze het CSETI-logo in de lucht en in een veld visualiseerden; het logo bestond uit drie cirkels in een driehoekig patroon verbonden met paden. Hetzelfde symbool manifesteerde zich de volgende dag in een korenveld bij Oliver's Castle.

Een meditatie-experiment op de Wolstonbury Hill, West Sussex, op 28 juni 1995 door leden van Southern Circular Research werd gevolgd door de verschijning die nacht van een formatie met de vorm die ze hadden geprojecteerd. Het verscheen in Felbridge, in dezelfde provincie, maar niet precies waar het voorspeld was. (Thomas, 2002, pp. 44, 151-2).

Toen filmmaker William Gazecki in Engeland arriveerde om zijn documentaire over graancirkels: ‘zoektocht naar waarheid’ (2002) te filmen, vroeg hij om een graancirkel te laten verschijnen. Er verscheen een die nacht net aan zijn slaapkamerraam. Bij een andere gelegenheid verliet uitvinder en ingenieur Mike Curry een bewakingsoperatie in Blackland, Wiltshire, nadat hij getuige was geweest van een formatie halter blokken in een veld dat volledig werd bewaakt en beschermd door camera's en infraroodstralen. Het patroon verscheen in een kleine mistbank zonder dat indringers werden gedetecteerd. Curry verliet de site en vroeg zich af of dit overal en op elk moment kon gebeuren. Hij werd de volgende dag wakker om het identieke gewasontwerp te vinden in het veld buiten zijn slaapkamerraam.

Op een dag, tijdens een vlucht over Zuid-Engeland, zei piloot Busty Taylor tegen Colin Andrews dat hij het leuk zou vinden om ooit alle vorige gewasontwerpen in een verbluffende nieuwe formatie verpakt te zien. Een dergelijke formatie verscheen de volgende dag, net onder waar het vliegtuig was geweest toen Taylor zijn wens uitsprak (Andrews, blz. 162).

11. Verklaringen

Meteoroloog Terence Meaden, suggereerde in de jaren tachtig dat kleine, lokale wervelwinden van geïoniseerde lucht of plasma wervelingen, gecreëerd door buitenissig weer, verantwoordelijk waren voor het maken van gewaspatronen. Toen er meerdere cirkels met meerdere ringen begonnen te verschijnen, vaak symmetrisch gerangschikt en met hun relatieve grote diatonische verhoudingen, begon de theorie van Meaden vergezocht te lijken. Hij stelde dat draaiende draaikolken zouden ontstaan bij droog, rustig weer en alleen aan de lijzijde van de heuvels. Maar nieuwe gewasformaties spraken dit tegen door het verschijnen in allerlei topografische en weersomstandigheden.

Complexe gewasformaties stellen verdere problemen. Bijvoorbeeld, in een cirkel met een diameter van 54 ft (16,45 m) werden de planten met de klok mee gewerveld in een standaardbeweging, maar deze keer weg van het centrum, met een dunne band rond de rand, tegen de wijzers van de klok in gewerveld. Daarenboven, toen de stengels recht kwamen, werd daaronder een tweede laag gevonden, afgeplat tegen de bovenste. Terence Meaden hield vast aan de weersomschrijving en voerde aan dat de wervelwind abrupt van richting was veranderd. De circelmakers antwoordden later door een formatie te maken met twee ringvormige ringen rond een cirkel, elk element in tegengestelde richting naar de volgende.

Ontwerp van een 'Swastika', Winterbourne Stoke, Wiltshire, 12 augustus 1989. Het werd in vier kwartieren gelegd, elk segment werd in een andere richting naar buiten geveegd. Bedekt gewerveld in het centrum, met een diameter van 9 meter, waarvan de planten driemaal abrupt van richting veranderden voordat ze de kwadranten bereikten. Rond de omtrek lag een 91 cm brede wijzerzin gedeeltelijk onder de kwadranten. Gezien dit geweven effect, leek het cirkelvormig lappendeken van planten schijnbaar gesynchroniseerd om gelijktijdig in te storten. Deze formatie leverde opnieuw een zware slag op de theorie van Meaden.

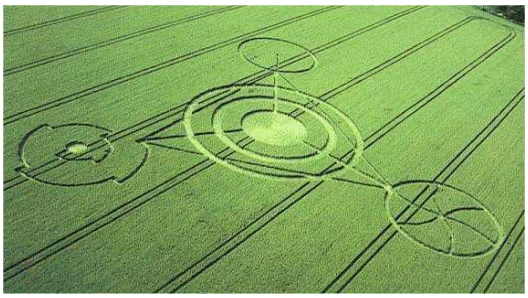

Begin 1990 ontwikkelde zich een cirkel met een diameter van 91m, omcirkeld door 3 ringen, elk 15 cm breed. Een paar dagen later ontwikkelde zich een vierde ring, waardoor een patroon van 300m breed werd gemaakt. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat een plasmawolk zou teruggekeerd zijn om een perfect geplaatste geometrische eigenschap toe te voegen aan een ontwerp van een week oud. De komst van de pictogrammen in 1990, bestaande

uit rechte lijnen, rechthoekige dozen, halve cirkels en 'klauwen', vormde nog grotere uitdagingen voor de theorie van Meaden.

Ten tijde, in 1991, van het viervlak aan het Barbury-kasteel (zie foto hiernaast) was de theorie dat alle graancirkels werden gemaakt door eenvoudige natuurlijke wervelingen, zonder enige leidende intelligentie was in wezen dood. In plaats van dit toe te geven, koos Meaden ervoor om alle formaties te verwerpen als bedrog die zijn theorie niet kon verklaren!

De theorie van het BLT-onderzoeksteam over hoe gewaspatronen worden gemaakt, is in meerdere opzichten in overeenstemming met Meaden's theorie. Ze brengen naar voor dat de patronen worden gevormd door zelf-georganiseerde ion-plasma-wervelingen, maar geen meteorologische plasmasystemen zijn die hun oorsprong vinden in de ionosfeer, een gebied met een laag energetisch plasma dat ongeveer 40 mijl hoger begint in onze atmosfeer.

Men geloofde lang dat de ionosfeer en het aardoppervlak niet volledig verbonden waren, maar nu is bekend dat elektrische flitsen vaak voorkomen tussen de ionosfeer en donderkoppen (13 km hoog). Het BLT-team suggereert dat dergelijke plasmoids* soms de grond bereiken, vooral in de uren voor de dageraad en bij het afdalen het magnetisch effect ervoor zorgt dat ze kleiner worden en sneller draaien.

* Een plasmoid is een coherente structuur van plasma- en magnetische velden. Plasmoïden zijn voorgesteld om natuurlijke verschijnselen zoals kogelbliksem, magnetische bubbels in de magnetosfeer en voorwerpen in komeetstaarten, in de zonnewind, in de zonnebrandatmosfeer en in de heliosferische stroomplaat te verklaren.

Het team stelt voor dat hetzelfde veroorzakend agentschap liegt achter het ontstaan van niet geometrische graancirkels, waar dezelfde gebogen en uitgerekte plantknoppen als in echte graancirkels worden aangetroffen. Hoewel plasma zichzelf spontaan regelt in een werveling, breekt het wervelpatroon af als het energieniveau te hoog wordt en de krachten onstabiel en chaotisch verlopen.

Het team betoogt dat bepaalde gewasleggingen kan worden verklaard als een resultaat van twee in elkaar grijpende plasmawervelingen met tegenovergestelde omwenteling. Maar hoe zit het met de talloze andere ingewikkelde en meervoudige gebonden legging? Het is twijfelachtig dat zeer korte uitbarstingen van intense microgolven, uitgestraald door plasmasystemen, de langwerpige steelknopen en uitdrijfholten volledig kunnen verklaren. Ze kunnen zeker niet de verhoogde mate van kleikristallisatie van kleimineralen in graancirkelbodems verklaren. De samenhang tussen deze twee verschijnselen suggereert sterk dat wat de verhoogde kristalgroei in de kleimineralen veroorzaakte ook verantwoordelijk is voor de plantafwijkingen. Bovendien kunnen microgolven de grond en planten steriel maken, maar dit wordt zeer zelden waargenomen in graancirkels.

Freddy Silva suggereerde dat ultrageluid en infrageluid mogelijk betrokken is bij het maken van graancirkels. Geluidsgolven kunnen damp cavitatie in plantenstelen veroorzaken, waardoor plaatselijke temperatuurstijgingen van 5000 K gedurende een fractie van een seconde worden veroorzaakt. Silva argumenteert dat dit de stengels kan buigen, vooral rond de basis waar de waterconcentratie het hoogst is. Deze hypothese is nog niet getest.

De duidelijke evolutie van graancirkelontwerpen in de afgelopen twee of drie decennia kan niet worden verklaard door een puur natuurlijk, willekeurig fenomeen. Zelfs eenvoudige ontwerpen geven geometrische verhoudingen weer die waarschijnlijk niet geheel toevallig zijn. Een zuiver spontaan energiesysteem voegt nauwelijks geometrische kenmerken toe die een eerder ontwerp aanvullen. Plasma ordent meestal zichzelf in een spiraal en het meest volgende voorkomende patroon is een ronddraaiende schijf omgeven door concentrische ringen.

Maar zoals het BLT-team toegeeft: 'Het test de verbeelding om te bedenken hoe sommige van de meer uitgebreide patronen kunnen voortkomen uit pure plasmafysica.'

Ooggetuigenverslagen van graancirkels vormen, samen met de variërende effecten op mensen, dieren en uitrusting, suggereren dat graancirkels niet allemaal door exact hetzelfde mechanisme worden gecreëerd. Soms wordt gewas afgevlakt door heftige beweging van lucht, trechters of lichtbundels die vanuit de lucht worden gezien, soms worden lichten gezien in afwezigheid van enige wervelwind, en soms wordt gewas gezien als een instorten zonder eventuele aanwijzingen over de betrokken natuurkrachten. Het feit dat plantenweefsels op het moment van afvlakking soepel lijken te worden en dat kleimineralen in de bodem een verbeterde kristallisatie ondergaan, geeft aan dat er onconventionele energieën bij betrokken zijn.

Spontane plasmawervelingen kunnen verantwoordelijk zijn voor een niet-geometrisch neergehaald gewas en voor sommige van de gewone, onopgesmukte cirkels. **Maar er lijkt een of andere vorm van intelligentie betrokken te zijn bij het plannen en uitvoeren van complexe ontwerpen**.

Wat betreft de lichtbollen dikwijls gezien in de buurt van graancirkelformaties blijft de vraag of zij de graancirkels maken (misschien geleid door enkele hogere intelligentie), hen onderzoeken of hun energie gebruiken.

Sommige lichtvormen werken als nieuwsgierige wezens of biovormen. Lichtbuizen kunnen aangeven dat gewaspatronen van bovenaf op de grond worden geprojecteerd. Sommige formaties verschijnen zonder dat er vreemde lichtsterkten worden waargenomen, maar er moet rekening worden gehouden dat helderzienden melding maken dat ze lichten zien die voor onze fysieke zintuigen onzichtbaar zijn. colinandrews.net

Sommige mensen stelden dat graancirkels communicaties zijn van buitenaardse wezens. Het afgevlakt gewas werd ooit toegeschreven aan de landing van vliegende schotels. Toen werd opgemerkt dat gewassen naar beneden werden gewerveld in plaats van platgedrukt te worden, het effect werd toegeschreven aan energievelden van de aandrijfsystemen van het toestel. Toen de formaties gecompliceerder werden, werd gesuggereerd dat de buitenaardse wezens energiebundels gebruiken of sondes uit te zenden in de vorm van lichtbollen om de formaties te maken.

Er zijn redenen om te denken dat ufofenomenen meer te maken hebben met interactie tussen ons fysiek niveau van realiteit en krachten en de entiteiten van astrale of etherische gebieden die onze aarde omringen en doordringen, dan met het bezoek van 'vlees en bloed-wezens' uit andere planeten (zie ufo's: de psychische dimensie). Er zijn zeker parallellen met het graancirkelfenomeen, de betrokkenheid van lichtgevende luchtverschijnselen is het meest voor de hand liggend voorbeeld. Zoals bij bepaalde graancirkels werd soms een sterk verdichte bodem en intense uitbarstingen van microgolven gemeld op locaties waar ufo's zijn geland, wat werd voorgesteld als een potentiële kandidaat voor de betrokken energieën.

Zowel ufo's als graancirkels kunnen storingen in elektrische apparatuur veroorzaken. En dieren reageren vaak vreemd op of nabij de locatie van ufo-ontmoetingen, net zoals bij graancirkels.

Zowel graancirkel als ufomanifestaties hebben de neiging om op bepaalde locaties te groeperen, bijvoorbeeld in de buurt van geologische breuklijnen en waterbronnen. Een groot deel van de ufowaarnemingen verschijnen over kalklanden en watervoerende lagen uit de Wessex-driehoek in Zuid-Engeland, ook een centrum van graancirkelactiviteit. Volgens wichelroedelopers bevinden formaties zich meestal in gebieden waar lijnen van aardse energieën elkaar kruisen of erg sterk zijn en deze energierijke locaties lijken de manifestatie van graancirkels te vergemakkelijken.

Sommige mensen geloven dat graancirkels niet door buitenaardse wezens worden gemaakt, maar door het leger, met behulp van geheime energetische straaltechnologie. De militairen hebben zeker interesse

getoond in graancirkels en de mysterieuze lichtballen (en in het algemeen in ufo's). Maar er is geen reden om te denken dat ze een groter begrip hebben over dergelijke fenomenen dan het grote publiek. Een meer veelbelovende onderzoekslijn, die door veel onderzoekers wordt nagestreefd, is om te kijken naar ongewone aardenergieën, etherische en psychische krachten, hogere intelligenties die in staat zijn om te communiceren met onze eigen individuele en collectieve geest, maar op aarde geboren en vanuit de innerlijke ruimte, eerder dan vanuit de ruimte.

De betrokken intelligentie kan menselijk zijn (al dan niet manifest in fysieke vorm), maar de betrokken wezens moeten hoe dan ook in staat zijn om paranormale krachten uit te oefenen en de subtielere krachten van de natuur (elementalen of natuurgeesten) met de grootst mogelijke precisie beheersen. Deze subtielere energieën kunnen op hun beurt meetbare elektrische en magnetische effecten genereren op ons grovere, fysieke niveau.

Het feit dat gedeformeerde en geëxpandeerde plantknooppunten soms worden aangetroffen in stilstaand gewas, zowel binnen de gewasformaties als daarbuiten, terwijl de randen van een formatie de neiging hebben strak en nauwkeurig te zijn, geeft aan dat het creëren van een gewasformatie twee fasen kan omvatten: eerst is het gewas 'klaargemaakt' of 'geprogrammeerd' om in een bepaalde richting te vallen, en dan worden de energieën losgelaten die ervoor zorgen dat de planten instorten, en deze energieën kunnen de werkelijke grenzen van het neergehaalde gewas overschrijden.

12. Betekenis

Veel mensen geloven dat graancirkels een symbolisch gecodeerde boodschap dragen. Net als bij de mythologie spreekt symbolisme tot onze verbeelding en staat open voor verschillende interpretaties. Maar de meeste onderzoekers zijn het erover eens dat deze gewasformaties 'mandala's van hoop' zijn voor onze onrustige wereld.

Het basiselement van gewaspatronen is de cirkel, die symbool staat voor eenheid, grenzeloze ruimte en de universele creatieve geest of goddelijke kracht. Graancirkels met ringen en satellietcirkels lijken soms op diagrammen van de chemische elementen, met hun baanvormige elektronen. Bijvoorbeeld, een centrale cirkel omcirkeld door vier satellieten (vijfling) symboliseert het koolstofatoom, met zijn vier buitenste elektronen, en doet ook denken aan een Keltisch kruis.

Twee cirkels van verschillende grootte verbonden door een laan kan de communicatie tussen de fysieke en spirituele werelden betekenen, terwijl de afwezigheid van een verbindingslijn een verbroken verbinding kan betekenen. Een vaste cirkel vertegenwoordigt soms het mannelijk principe en een ring of cirkel met een ring het vrouwelijk principe. Samengevoegd met een pad worden dit symbolen van het heilige huwelijk. Echter, als de rangschikking van cirkels, ringen, staven, paden, klauwen enz., gevonden in de complexe pictogrammen van de vroege jaren 90, vertegenwoordigen zij een exacte symbolische taal, niemand heeft het kunnen ontcijferen. Het is opmerkelijk dat sommige van deze graancirkelontwerpen ook voorkomen in oude rotstekeningen (Silva, 2002, blz. 146).

Aardgodin symbool uit 2000 voor Christus en pictogram bij Chilcomb, 1990 (Silva, blz. 151).

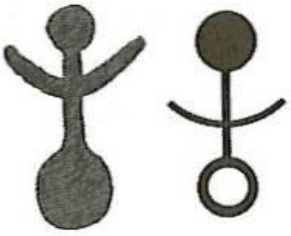

Prehistorische rotstekeningen op een nu begraven steen in Cochno, nabij Bearsden, Schotland (Collins, 2009, blz. 95). Primitieve graancirkelontwerpen zoals concentrische ringen die verbonden zijn met lijnen zijn gebruikelijk in megalithische kunst.

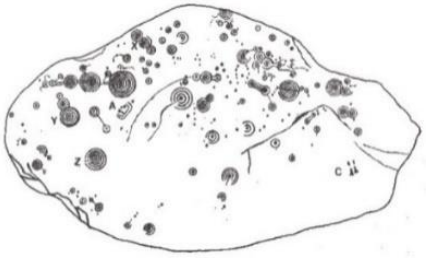

Heilige geometrie heeft een sleutelrol gespeeld in de steeds complexere gewassymbolen die sinds het begin van de jaren negentig zijn verschenen. Twee overlappende cirkels produceren een vesica piscis, kenmerkend voor de combinatie van geest en materie, en geassocieerd met het Vissentijdperk. Veel symbolen versleutelen het kwadraat van de cirkel, wat de versmelting van geest en materie betekent.

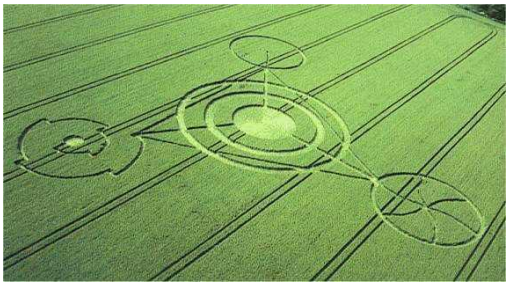

Spiralen, driehoeken, vijfhoeken en pentagrammen, zeshoeken, heptatonisch, octogonen, enz. zijn allemaal in gewasformaties te vinden, elk met zijn eigen symbolische betekenis. Een gelijkzijdige driehoek kan bijvoorbeeld voltooiing betekenen.

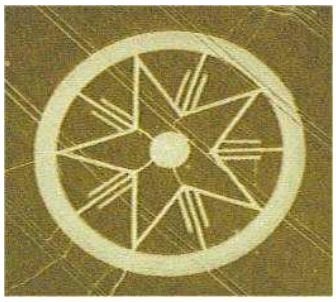

Het Pythagoras symbool van welzijn, Bishops Cannings, Wiltshire, 12/13 juli 1997.

Het spiraalvormig Stonehenge-symbool (foto hiernaast) kan verschillende dingen voorstellen: de computer gegenereerd patroon bekend als de Julia Set; de basissleutel gebruikt in muzieknotatie; de spiraalvorm in de nautilusschelp en vele andere natuurlijke vormen; een zoogdierskelet met het juiste aantal wervels.

Sommigen hebben het in elkaar grijpende spiraalvormige motief van de Triple Julia Set vergeleken met het Tibetaans boeddhistische symbool dat het 'wiel van vreugde' (of gakyil) wordt genoemd, dat de oorspronkelijke energie symboliseert en ook de drie stadia tot verlichting waarover in de Dzogchen leer (Atiyoga- Tibetaans Boeddhisme) wordt gesproken.

Het Tibetaanse wiel van vreugde en zijn tegenhanger in de graancirkel (Silva, blz. 162).

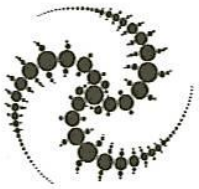

Mooie ratelspiraal, Barbury Castle, Wiltshire, 1 juni 2008. Zoals hieronder getoond, codeert het ontwerp de waarde van pi (π), 3.14. De cirkel wordt eerst verdeeld in 10 schijven van 36°. Uitgaande van de centrale cirkel passeert het eerste segment van de spiraal drie schijfjes, wat het getal 3 betekent; aan het einde ervan is een kleine cirkel, die een decimale punt verbeeld. Navolgende segmenten van de spiraal vertegenwoordigen de getallen 1, 4, 1, 5, 9, 2, 6, 5, 4 (het 10e cijfer van pi is echt 3, maar is afgerond op 4 omdat het volgende getal 5 is). De spiraal eindigt met een reeks van drie kleine ringen, die een ellips vertegenwoordigen, wat aangeeft dat pi een irrationeel getal is dat oneindig doorgaat (Glickman, 2009, hoofdstuk 12).

Het bruine ruiterpad dat langs de rechterzijde van het ontwerp loopt, markeert de positie van één rand van het vierkant (hieronder in blauw weergegeven) waarvan de omtrek gelijk is aan de omtrek van de buitenste cirkel. Aangezien een cirkel de geest aanduidt en een vierkant materie aangeeft, kan de kwadratuur van de cirkel (of het cirkelen van het vierkant) de harmonieuze integratie symboliseren het spirituele en materiële van hemel en aarde.

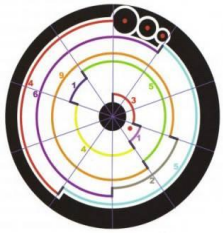

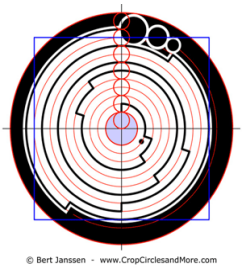

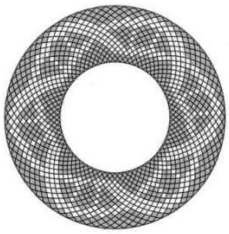

Uitsluitend kronkelend, Berkshire, 27 augustus 2002. Het ontwerp zegt dat het een mitochondriaal DNA uitbeeldt. Zoals het bovenstaande diagram van Allan Brown laat zien, bestaat het uit 1296 mogelijke (ruitvormige) elementen, waarvan er 792 zijn gelegd en 504 staan. De verhouding tussen deze twee cijfers is 11: 7. De verhouding van de omtrek van een cirkel tot zijn diameter is 22:7, die 11:7 wordt in het geval van een halve cirkel. 504 is 7x72, terwijl 792 11x72 is. Beide reeksen cijfers hebben vele fascinerende permutaties en toepassingen. Bijvoorbeeld, 5040 mijl (8.111 km) is gelijk aan de straal van de aarde plus de straal van de maan, en 7920 mijl (12.756 km) is gelijk aan de diameter van de aarde. Opmerkelijk is dat de relatieve afmetingen van de aarde en de maan de cirkel omcirkelen: de omtrek van het vierkant dat de aarde omsluit is 31.680 mijl (50 km), wat ook de omtrek is van een cirkel waarvan de diameter gelijk is aan die van de aarde plus maan (met 22/7 als de geschatte waarde van pi); zie Patronen in de natuur, sectie 7.

Drievoudig yin-yang, Gray Wethers, Marlborough Downs, Wiltshire, 14 juli 2009. Het yin-yang symbool vertegenwoordigt het balanceren van tegengestelden; dualiteit is gefuseerd tot eenheid. Zoals hieronder wordt weergegeven, codeert deze ook voor het kwadraat (blauw) van de cirkel (rood) (cropcirclesandmore.com).

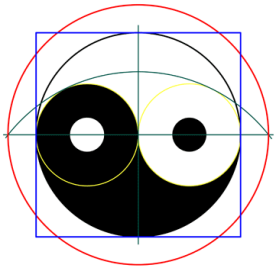

Alleen bekrompen mensen hebben zekerheid. Ik kan de graancirkels niet met een gesloten geest benaderen. De vreugde in de graancirkels zit in het niet-weten.

Zoals Michael Glickman zegt, (2009:) onze overeenstemming met de fysieke wereld kan geen plaats hebben voor het graancirkelfenomeen.

De graancirkels zijn een belediging voor ons wereldbeeld. Het onderwerp wordt vlijtig vermeden door beschaamde wetenschappers die, hoewel zij een volledig gebrek aan kennis toegeven, zich op een kordate manier vastklampen aan hun lege clichés en kunstmatige zekerheden. De media produceren op gelijksoortige oppervlakkige artikelen die vaak eindigen met povere grappen over 'kleine groene mannetjes'.

Hoe kan iemand met een greintje onderscheidingsvermogen, deze nobele en mysterieuze emblemen associëren met de beweringen van een smerige ploeg van fraudeurs en bedriegers?

Graancirkels worden 'tijdelijke tempels' genoemd, en het is passend dat ze affiniteit vertonen met plaatsen die al millennia centra van aanbidding en spiritualiteit zijn. In Zuid-Afrika worden graancirkels 'grote kringen van de goden' genoemd; wanneer een cirkel verschijnt, plaatsen mensen er een hek omheen en voeren ze dansen en andere heilige rituelen uit ter ere van de aardmoeder en de stergoden.

Colin Andrews zei dat graancirkels ons allemaal een spiritueel duwtje geven, een duw naar de hogere aspiraties van vrede en verlichting. We worden uitgedaagd om te leren en de middelen voor ons onderricht zijn oude spirituele symbolen, mandala's en andere aangeboren natuurlijke patronen. We worden wakker geschud en het is onze verantwoordelijkheid om de boodschap te erkennen en actie te ondernemen. (2003, blz. 164-5).

Het is niet te voorspellen hoe lang graancirkels zich in zo'n grote aantallen en in dergelijke complexe vormen zullen blijven manifesteren. Zullen ze blijven evolueren? Elk jaar vragen mensen zich af hoe complexer ze kunnen worden, en elk jaar blijven de symboolmakers ons verrassen met hun inventief genie. Op een gegeven moment, wanneer hun doel is bereikt of de stimuli verdwenen is, zullen de symbolen waarschijnlijk teruggeschroefd worden naar het status van 'uitzonderlijke' verschijningen.
Andy Thomas (2002, p. 174) schrijft:

Laten we genieten van de formaties terwijl we ze hebben en hun betekenis bekrachtigen, simpelweg door het feit dat ze prachtig zijn om naar te kijken, velen gelukkig maakten en ons een beetje dieper en een beetje wijzer hebben gemaakt door de vragen en problemen die ze hebben gesteld. Over één zaak is iedereen het eens, zelfs de meest toegewijde sceptici, dat waar ze ook vandaan komen, de symbolen kunst van de hoogste orde zijn. Zelfs als charme en schoonheid maar alles is wat de graancirkels in onze wereld hebben gebracht, dan nog hebben we reden genoeg om dankbaar te zijn.

Vertaald uit het Engels. E.M.

13. Bronnen

Boeken:

- Colin Andrews, met Stephen J. Spignesi, graancirkes: tekenen van contact, Franklin Lakes, NJ: New Page Books, 2003.
- Jerome Clark, onverklaard! Vreemde waarnemingen, ongelooflijke gebeurtenissen en raadselachtige fysieke verschijnselen, Detroit, MI: Visible Ink, 1993.
- Andrew Collins, de nieuwe cirkelmakers: visie over het mysterie van graancirkels. Virginia Beach, VA: 4th Dimension Press, 2nd ed., 2009.
- William R. Corliss (comp.), Science Frontiers: enkele anomalieën en curiositeiten van de natuur, Glen Arm, MD: Sourcebook Project, 1994.
- Michael Glickman, Graancikels, Glastonbury, Somerset: Wooden Books, 2005. De beenderen van God, Berkeley, CA: Frog Books, 2009.
- Eltjo H. Haselhoff, De diepgaande studie van graancirkels: wetenschappelijk onderzoek & stedelijke legendes, Berkeley, CA: Frog Ltd, 2000.
- Bert Janssen, hypnotiserende kracht van graancirkels, Enkhuizen: Frontier Publishing, 2004.
- Lucy Pringle, Graancirkels: grootste mysterie van de moderne tijd. Londen: 1999. Kunst in het landschap. Londen: Frances Lincoln Ltd., 2010.
- Andy Thomas, Vital Signs: Een complete gids voor het graancirkelmysterie en waarom het geen bedrog is, Seaford, East Sussex: SB Publications, 2nd ed., 2002
- Freddy Silva, Geheim in de velden: wetenschap en mystiek van graancirkels, Carlottesville, VA: Hampton Roads Publishing Company, 2002.

Websites

- De eerste vijf graancirkels in 2017
- http://temporarytemples.co.uk/
- BLT Research Team, www.bltresearch.com
- UK Crop Circles, ukcropcircles.co.uk
- Crop Circle Connector, www.cropcircleconnector.com
- Janet Ossebaard, www.circularsite.com
- Bert Janssen, www.cropcirclesandmore
- Frank Laumen, www.visiblesigns.de
- Colin andrews, www.colinandrews.net
- Freddy Silva, www.cropcirclesecrets.org
- Swirled News, www.swirlednews.com
- Lucy Pringle, www.lucypringle.co.uk
- Video van lichtbollen die Graancirkel maken.